

Trăiam ca să te văd

Lucian-Horațiu Hînsa

Trăiam ca să te văd.
Ca o oază de argint
Inima-mi lăsaî tînjind
În al patimii prăpăd.

O floare tandră ne veghea
În miez de vară,dar și în vreme rea;
Ea cu petala-i fină argintu-ți săruta
Universul renăștea lumină, Dumnezeu se revărsa.

Se întîmplă astăzi uneori să ne vedem mai rar,
Se intamplă vara uneori să stau tînjind și singur doar-
De ce ?- al meu suflet ostenit
de iubire mistuit
Astăzi l-ai lăsat hoinar.

Nimic nu e ce-a fost atunci
Si altele-mi sunt nopți acum;
Roiesc doar fluturi pe-al tău drum,
În timp ce eu mîhnit apun.

În cautarea de comori
Un suflet palid și onest
Pierdutu-s-a-n al tău arest
Vrăjit de-ai ochilor tăi sori.

Veseli sori ce ei s-au dus,
Azi ninsori și-un vis distrus;
Patimi vii ce le credeam
Porți de rai, acum un gram.

Un gram de iluzii deșerte
Ce din timpurile de demult
Evitat-au al lor strălucit tumult
Sufletele înțelepte.